

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 67: Forslag til lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love. (Forbedring af vilkårene for medarbejderaktieordninger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 15/11 2002. Betænkning 7/5 2003. Anden behandling 13/5 2003. Tillægsbetænkning 14/5 2003).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Kl. 10.05

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg må desværre erkende, at det her lovforslag ser ud til at blive vedtaget. Det betyder, at man får brudt et princip om, at løn, der udbetales som løn, hvad enten man kalder det ene eller

det andet, får en almindelig indkomstbeskatning; det princip forlades hermed.

Jeg har et spørgsmål, ikke mindst til Dansk Folkeparti, som jo også her er de bærende i forhold til, at regeringen får sit forslag igennem. Det er et forslag, som ingen rigtig kan gennemskue konsekvenserne af – hvordan det vil blive brugt, og hvor meget det vil blive brugt. Men det, vi kan konstatere, er, at det i hvert fald står i en meget skærende kontrast til det, som Dansk Folkeparti siger om, at de lettelser, der er råd til, først og fremmest skal gives til dem, der har forholdsvist jævne indkomster.

Det her er en ordning, der er meget præcist målrettet mod den gruppe, der har de absolut højeste indkomster i det her land. De skattelettelser, der ligger i det skatteforslag, som er aftalt med regeringen – også ufinansierede – som betyder nedskæringer udeomkring, er en lille bitte bitte brøddel, altså hvor en butiksassistent dér ville kunne få maksimalt 125 kr. om måneden, vil meget vellønnede med det her forslag hvert eneste år i en række situationer kunne få 3.000-4.000 kr. mere om måneden gennem skattelettelser, altså op til 40.000-50.000 kr. i de situationer, hvor man helt undgår beskatning, hvilket er en mulighed for en ganske stor gruppe af meget vellønnede.

Derfor har jeg svært ved at forstå, hvordan Dansk Folkeparti selv kan synes, at der er sammenhæng mellem de festtaler, de holder ude i forsamlingshusene, når de stiller op foran kameraerne, der snurrer, og så det, de rent faktisk stemmer igennem, når vi står her i Folketingsalen og skal træffe beslutninger. Derfor har jeg behov for at få at vide: Hvad er egentlig baggrunden for, at Dansk Folkeparti, som jo undervejs i forløbet var på vej til måske at holde regeringen i tøjlerne på det her punkt, pludselig ændrede opfattelse og nu er i gang med at give en stor blankocheck til de absolut bedst stillede i det her land, i øvrigt samtidig med at man undergraver et sammenhængende skattesystem? Det synes jeg at Folketinget og offentligheden bør have en forventning om og krav på at Dansk Folkeparti vil svare på.

Formanden:

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Man kan opleve mange forslag i Folketinget, som måske får en lidt for hurtig behandling. Det kan man ikke beskyldte det her forslag for; man

kan selvfølgelig altid sige, at det er gået for hurtigt, fordi der stadig er ting, der ikke er afklaret, men vi har i hvert fald brugt lang tid på det.

Som tiden er gået, er det mere og mere fantastiske ting, der er kommet frem. Vi er f.eks. vidner til et lovforslag, hvor skønnene over provenueffekterne svinger fra, at det vil koste skatteyderne 0,5 mia., op til, at der endda er vurderinger på, at det vil have positive provenueffekter.

Man står altså over for at vedtage et lovforslag, som vi ærlig talt ikke aner hvad kommer til at koste de danske skatteydere – det kan være såvel store som små beløb.

En ting, der til gengæld er sikker, er, at de, der kan få gavn af det her forslag, udelukkende er folk, som er vellønnede i forvejen, som har nogle højt placerede stillinger udelukkende i det private erhvervsliv.

Blandt de eksperter, som vi havde til høring i Skatteudvalget, var der uenighed om mange ting, men én ting, som de fire eksperter var fuldstændig enige om, var, at det her udelukkende ville komme de i forvejen velstillede og de i forvejen vellønnede til gavn, de, som i forvejen har rig mulighed for at omgå skattesystemet.

Det giver selvfølgelig grund til eftertanke, al den stund at specielt Dansk Folkeparti i det her forløb har lagt meget vægt på, at hvis man skulle tilslutte sig det her forslag, hvad man så endte med at gøre, skulle det også komme de lavtlønnede til gode – det var det, som hr. Mikkel Dencker gav udtryk for undervejs i behandlingen, bl.a. til Ritzaus Bureau.

Kl. 10.10

Derfor er det jo lidt interessant, hvordan man efter en eksperthøring, hvor fire af de fremmeste eksperter, uanset hvad de ellers mener om forslaget, entydigt siger, at det her forslag gavner de vellønnede, de højtlønnede, dem med de ledende positioner i det private erhvervsliv, alligevel vælger at tilslutte sig forslaget. Så har vi da i hvert fald oplevet, at man har vendt rundt på en tallerken.

På sin vis kan man sige med hensyn til det her forslag, at det kan være overraskende, at Dansk Folkeparti støtter det, men jeg vil sige, at det ikke overrasker mig, at Venstre og De Konservative fremsætter sådan et forslag, for på sin vis ligger det jo fint i forlængelse af den fritvalgsideologi, som man trækker ned over hovedet på alt og alle i det her land.

Nu er turen så kommer til skatten, hvor man vil give nogle af de mest vellønnede, folk med

nogle af de mest fremtrædende stillinger i det her land, et frit valg af deres skattesats. Det er ærlig snak, selvfølgelig, men det er på ingen måde noget, SF kan lægge stemmer til, og derfor vil SF med stor begejstring stemme nej til det her forslag.

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Det er helt korrekt, som de tidligere ordførere har været inde på, at Dansk Folkeparti i forløbet omkring denne her lov, L 67, har været ganske skeptiske over for, hvordan den vil komme til at virke i praksis.

Det, der så har overbevist os om, at vi alligevel gerne vil stemme den igennem, er, at vi jo her i huset havde en eksperthøring den 5. februar i år, hvor der var indkaldt fire såkaldte eksperter på det her område, deriblandt også ganske venstreorienterede eksperter, som samstemmende slog fast, at det her er en ordening, som der ikke kan spekuleres i. Da Dansk Folkeparti samtidig gennem forhandlinger med regeringen har fået indføjet, at der bliver en evaluering af ordningen efter kort tid, er der altså tale om en forsøgsordning, som vil kunne afskaffes, hvis ordningen bliver udnyttet uden for hensigterne.

Så det er simpelt hen baggrunden for, at Dansk Folkeparti har besluttet sig for at stemme for L 67.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg må indrømme, at det undrer mig utrolig meget, at det er eksperthøringen, der har overbevist Dansk Folkeparti om, at man roligt kan stemme for det her.

Det er rigtigt, som hr. Mikkel Dencker siger, at bekymringen hos de pågældende eksperter i forhold til en meget voldsom og omfattende spekulation var mindre end den, nogle af os har. Vi ved, at muligheden eksisterer, og så er erfaringen, at over tid bliver den også udnyttet.

Men der var noget andet, de pågældende eksperter også var enige om, nemlig at den her ordening betyder større ulighed, fordi den er målrettet de højeste indkomster, og at der derfor er en skævhed i fordelingen af at betale skat. Der forstår jeg, at det var argumenterne om større ulighed, og at de rige får større lettelser, som fik Dansk Folkeparti til at stemme ja.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo lidt interessant, at hr. Mikkel Dencker vælger at lægge vægt på det her med spekulationen, al den stund at igennem hele forløbet frem til eksperthøringen, som slog fast, at det her ville skabe voldsomt meget mere ulighed og kun ville komme de højtlønnede til gavn, var Dansk Folkepartis hovedargument og hovedbekymring, om det nu også kom de lavtlønnede til gavn. Det var det, hr. Mikkel Dencker udtalte til Ritzaus Bureau. Hr. Kristian Thulesen Dahl oplyste til Nyhederne på TV 2, at det var Dansk Folkepartis største bekymring.

Derfor vil jeg godt have lov til at spørge hr. Mikkel Dencker: Hvordan kan det være, når det nu bliver slået fast med syvtommersøm, at det her ikke vil komme de lavtlønnede til gavn, det vil være en ordening for de højtlønnede – fire af landets fremmeste eksperter slår fast sort på hvidt, at sådan vil det være – at Dansk Folkeparti lige pludselig kaster alle sine fine ord om, at det skal være de lavtlønnede, det her gavner, over bord og tilslutter sig forslaget fuldstændig blindt? Det synes jeg er at vende rundt på en tallerken, og det virker mildest talt meget utroværdigt.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at der ikke er nogen i denne sag, der har vendt rundt på en tallerken. Det er rigtigt, at vi har været i tvivl. Men vi har taget stilling, efter at den høring blev holdt, som Socialdemokratiet ønskede gennemført, og det var så den ordening, som satte tingene mere på plads for os.

Det er også rigtigt, at på den høring blev det slået fast, at det var en ordening, som nok for størstedelens vedkommende ville blive brugt af højtlønnede, men der, hvor vi åbenbart har forskellige opfattelser af, hvad der blev sagt af de her eksperter, er der, hvor vi så har forstået, at det vil være en meget lille fordel at bruge ordningen i forhold til de eksisterende forhold. Så det er altså ikke en ordening, hvor der kan indgå spekulation og reelle skattelettelser, sådan som der er nogen, der er inde på her.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Bare lige for at slå det fast: Hvis man tager de fire eksperter, som Skatteudvalget i enighed valgte at invitere til høringen, var der jo også

enighed om, at der her var tale om skattelettelser. Der har været diskussion om, hvor store de her skattelettelser vil være – det kan man diskutere – men der *vil* være skattelettelser. Det, der også var enighed om, var, at det her primært vil være skattelettelser – hvilket hr. Mikkel Dencker helt loyalt og korrekt refererer – som kommer de højtlønnede til gavn.

Der, hvor jeg så begynder at undre mig, er, at Dansk Folkepartis hovedindvending mod det her forslag – og det må hr. Mikkel Dencker gerne bekræfte – da hr. Mikkel Dencker udtalte sig til Ritzaus Bureau, og da hr. Kristian Thulesen Dahl udtalte sig til TV 2 Nyhederne, var, at det ikke ville gavne de lavtlønnede, og det ville man sikre sig at det kom til. Hvordan kan det så være, når man faktisk sikrer sig det stik modsatte, nemlig at det kun gavner de højtlønnede, at man alligevel ender med at trykke på den grønne knap? Det er da dybt utroværdigt, og det er at vende rundt på en tallerken.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

En af eksperterne i høringen, vi havde, professor Ole Bjørn, sagde: Specielt i forhold til højtlønnede indfører man altså nogle regler, som står til rådighed for dem, men som ikke står til rådighed for andre.

Det er klar tale, og når hr. Dencker har forstået, at det er en meget lille fordel, vil jeg sige, at alt jo er relativt. Hvis man har 1 mio. kr. i indkomst eller mere, kan det da godt være, at det er en meget lille fordel, at man får en skattegevinst på netto 10.000-40.000 kr. Men det er i hvert fald et langt større beløb, end nogen af dem, som hr. Mikkel Dencker i øvrigt tænker på, når han snakker skattelettelser, nogen sinde kommer i nærheden af at få. Så alt er relativt.

Vi kan forstå, at for Dansk Folkeparti handler det ikke om at have en lighed i skattebetalingen, men det handler om at holde festtalerne for de mindrebemidlede og give alle lettelserne til de rigeste.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at hr. Homann gentager sig selv. Jeg synes, jeg har redegjort for det spørgsmål, hr. Homann stillede i første omgang, og så bliver det stillet en gang til. Men jeg skal ikke gentage mig selv mere, hvad det angår.

Til hr. Stavad: Jeg kan forstå, at det er den gammeldags socialdemokratiske tankegang om,

at hvad ikke alle kan få, må ingen få. Det synes jeg er noget, vi har hørt sagt nogle gange herinde i denne sal også af andre Socialdemokrater.

Det her er en ordning, der er målrettet mod at give bedre forhold for nøglemedarbejderne i virksomhederne. Det er en ordning, der er skræddersyet til det. Og det er ikke nogle store skattelettelser, det er en ordning, som kan hjælpe virksomhederne til at give gunstigere aflønningsforhold for medarbejderne. Men det er stadig væk ikke en spekulationsordning, det har vi fået forsikringer om, og hvis det alligevel skulle vise sig at gå galt, kan vil få stoppet ordningen ret hurtigt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er lidt pudsigt, hvordan hr. Mikkel Dencker lige pludselig er blevet interesseret i spekulationsaspektet – det er også ganske interessant.

Jeg vil godt stille et spørgsmål, og det er ikke det spørgsmål, jeg stillede første gang, så nu må hr. Mikkel Dencker godt benytte sin korte bemærkning til at svare på mit spørgsmål. Er det ikke korrekt, at i samtlige sammenhænge, hvor Dansk Folkeparti har udtalt sig om, at man overvejede at stemme imod det her forslag, altså at man ikke kunne støtte det her forslag, har argumentet ikke været spekulation, der har argumentet været, at det her ville man sikre sig også kom de lavtlønnede til gavn?

Det må hr. Mikkel Dencker bekræfte – vi kan jo gå ud og finde avisclip, som kan dokumentere det – ellers må hr. Mikkel Dencker vise det modsatte.

Kl. 10.20

Så kunne jeg også spørge: Hvad er det, der gør, når man nu har haft dét som kriterium, at man skifter over og siger, at nu er det lige pludselig ligegyldigt, hvem det er, det kommer til gavn, det er sådan set godt, at det kommer de højtlønnede til gavn? Hvad er det, der gør, at Dansk Folkeparti lige pludselig skifter hest, så at sige? Nu gælder det ikke længere om at tilgode-se de lavtlønnede med skattelettelser. Nej, nu er det sådan set et mål i sig selv at give nogle skattelettelser til de højtlønnede.

Jeg tror ikke, der er mange mennesker, i den her sal eller i verden udenfor, som kan se andet, end at det er at vende rundt på en tallerken.

Formanden:

Hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes egentlig ikke, at den lille debat, vi har haft her med Dansk Folkepartis ordfører, har været formålsløs. Jeg synes, der står et meget klart billede af, at Dansk Folkepartis sande ansigt, når sløret falder, er, at butiksassistenten kan få sin halve pose peanuts, som vi så det i tv, i forhold til det, der er lavet på andre områder, og så kan direktørerne få deres muligheder for at hente skattegevinster hjem i størrelsesordenen 10.000-40.000-50.000 kr.

Det er det, som hr. Dencker på Dansk Folkepartis vegne højt og tydeligt har erklæret her i Folketingssalen under debatten i dag er Dansk Folkepartis politik.

Det tager vi så til efterretning. Og så håber vi, at Dansk Folkeparti også vil vedstå, at det er den måde, man reagerer på, både når der skal handles i det virkelige liv herinde i Folketingssalen, og når man holder festtalerne fremover ude i forsamlingshusene.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg må også konstatere, at vi virkelig har fået løftet sløret for Dansk Folkepartis sande jeg.

Men der var især en bemærkning i sidste runde fra Dansk Folkepartis ordfører, som man nok må betegne som noget af en udsøgt fornærmelse mod langt størstedelen af de danske medarbejdere i danske virksomheder: Nu gør vi noget, som er til gavn for nøglemedarbejderne. Vil det sige, at kontorassistenten, vedkommende, der sidder ude i forkontoret, ikke er at betragte som en nøglemedarbejder i Dansk Folkepartis optik? Alle de, der ikke lige er højtlønnede, er ikke nøglemedarbejdere i Dansk Folkepartis optik.

Er det virkelig det, der er blevet den måde, man tænker på i Dansk Folkeparti, at nøglemedarbejdere er de højtlønnede, alle de andre er blot lønslaver, og dem behøver vi så ikke at tage hensyn til?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må konstatere, at det er faktisk forkert, når hr. Morten Homann siger, at vores argumentation i alle avisudtalelser har været, at det her ikke kom lavtlønnede til gode. Det er ikke rigtigt, vores største bekymring omkring det her lovforslag var, om der kunne spekuleres i ordningen.

Det er rigtigt, at elementet om, hvorvidt alle kunne få gavn af ordningen, var inddraget i, hvad jeg sagde under førstebehandlingen, men kun indtil jeg fik den tvivl ryddet af vejen i løbet af udvalgsbehandlingen.

Til hr. Samuelson må jeg blot sige, at jeg ikke skal gøre mig til dommer over, hvem der er vigtigst i den enkelte virksomhed udeomkring i landet. Jeg tror, alle medarbejdere rundt omkring udfylder en vigtig funktion på deres arbejdsplads. Men hvem virksomheden mener er de vigtigste, kommer jo også til udtryk, i og med at de giver en højere løn til nogle medarbejdere frem for til andre. Det skal vi vel heller ikke til at udjævne?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, at det, hr. Mikkel Dencker siger heroppefra, bliver mere og mere interessant, så derfor vil jeg gerne have hr. Mikkel Dencker til at forklare sammenhængen i Dansk Folkepartis skattepolitik.

Hvordan kan det være, at Dansk Folkeparti under forberedelsen af de såkaldte skattelettelser gjorde sig så stor umage for at lægge sig ud med De Konservative, hvor De Konservative dog var så ærlige, så de sagde, at det drejede sig om, at man skulle have lettelser i mellemskatten og for den sags skyld også gerne i topskatten? Dansk Folkeparti har under behandlingen af L 219 gjort et stort nummer ud af, at man har sikret en såkaldt social profil, siger man, hvor der altså skal være mindre til mellemskatterne, og så står man heroppe og afskaffer i realiteten topskatten med et langt større beløb i skattelettelser end det, man står og bryster sig af ude i forsamlingshusene.

Kan hr. Mikkel Dencker ikke selv høre, at det simpelt hen ikke hænger sammen?

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Det er jo helt rigtigt, som hr. Buksti siger, at i de skattelettelser, der er kommet i det lovforslag, som snart bliver sidstebehandlet, har vi fået en social profil ind i skattelettelserne. Det er helt rigtigt, og den kompliment takker jeg for.

Jeg vil så også sige, at jeg med meget stor glæde og fornøjelse ville afskaffe topskatten, hvis det kun kostede 130 mio. kr. eller noget i den stil, vi taler om her.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det hænger jo ikke sammen. Hr. Mikkel Dencker bliver nødt til at se det her i sammenhæng med de såkaldte skattelettelser, man går og bryster sig af, og så må hr. Mikkel Dencker da indrømme, at her ligger der langt, langt større lettelser til de allerhøjeste indkomster, og at det er det, Dansk Folkeparti går ind for. Det er simpelt hen hykleri, og det synes jeg at Dansk Folkeparti skulle stå ved.

De Konservative er ærlige på det her punkt, det er ren snak. Der ved vi, hvad vi har med at gøre. Men Dansk Folkeparti står ude i forsamlingshusene og siger, at man kæmper for den lille mand, men herinde gør man, at det er direktøren oppe på Strandvejen, som scorer kassen. Det er Dansk Folkeparti, og det synes jeg bare man skal huske.

Formanden:

Hr. Anders Samuelson som ordfører.

Anders Samuelson (RV):

Dette lovforslag vil om ganske kort tid blive vedtaget i Folketinget, og det burde undre stort set alle, at det overhovedet kan lade sig gøre.

Som jeg har hørt det, når vi står ude i forsamlingshusene til diverse konferencer – der er såmænd en om skat igen i morgen i Århus – er stort set alle, sådan som jeg hører det, enige om, at det, vi skal arbejde for, er et gennemskueligt skattesystem. Det, vi skal arbejde for, er, at ens indkomster beskattes på samme måde. Det, vi skal arbejde for, er, at man ikke poster et anseligt millionbeløb ud af statskassen ensidigt til fordel for én bestemt gruppe, men at vi skal arbejde for, at vi får sat skatten på arbejde ned for alle.

Hvad gør så det forslag, som vi vedtager her? Det gør fuldstændig det modsatte. Det arbejder i retning af et langt mindre gennemskueligt skattesystem; det arbejder hen imod, at ens indkomster ikke skal beskattes på samme måde, og det medfører et ensidigt provenutab i statskassen til fordel for en bestemt gruppe. Det arbejder så at sige stik imod, hvad bl.a. skatteministeren, som jeg har forstået det, taler for, når han er rundt omkring i landet. Så sent som i dag har jeg i Børsen set, hvordan skatteministeren taler for, at vi skal have mindre bøvl og mere gennemskuelighed, og så står vi her om et par minutter og vedtager et lovforslag, som peger i den totalt modsatte retning.

Der er ingen sammenhæng mellem, hvad man siger uden for, og hvad man gør inde i Folketingssalen, og det er det, der er dybt beklageligt. Derfor burde det være et samlet Folketing, som stemte imod det her, men sådan er det altså ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 45 (S, SF, RV og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om, at Nationalbanken udbyder et betalingskort i lighed med dankortet.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Line Barfod (EL).

(Fremsat 7/11 2002. Første behandling 15/1 2003. Betænkning 8/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (SF og EL) stemte for, 96 (V, S, DF, KF, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af et statsligt tilsyn til kontrol af, at prismærkningsloven overholdes.

Af Mogens Nørgård Pedersen (KRF) m.fl.

(Fremsat 26/2 2003. Første behandling 1/4 2003. Betænkning 8/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 13 (SF, EL og KRF) stemte for, 94 (V, S, DF, KF og RV) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Fortsættelse af anden behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af patentloven, designloven, varemærkeloven og brugsmodelloven. (Regler om indleveringsdag, oversættelse af europæiske patenter, genoprettelse m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 15/1 2003. Første behandling 28/1 2003. Betænkning 3/4 2003. Første del af anden behandling 10/4 2003. Tilføjelse til betænkning 8/5 2003).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Der var stillet 1 ændringsforslag i tilføjelsen til betænkningen.

Uden for tilføjelsen til betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Økonomi- og erhvervsministeren har i tilføjelsen til betænkningen oplyst, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 4 tilbage. SF har i tilfø-